

[Aksel Møller.]

forslag hedder det: „til forskudsvis at afholde de hermed forbundne Udgifter“. Hvad ligger der nu egentlig i dette Ord „forskudsvis“? Ligger der det i det, at Administrationen, at Ministeriet uden om Rigsdagens Finansudvalg kan afholde Udgifterne? Man skulde jo ikke mene, at dette kunde ligge deri, det maa vel som ved al anden Lovgivning være saaledes, at Udgifter, der ikke er hjemlede i Finansloven, maa forelægges Finansudvalget, før de bliver afholdt. Men naar Ordene „afholde de hermed forbundne Udgifter“, i hvilken Forbindelse Ordet „forskudsvis“ altsaa ikke forekommer, af Ministeren ændres til det mere præcise Udtryk „forskudsvis at afholde de hermed forbundne Udgifter“, saa er der sket en Ændring, som netop i Betragtning af Forskelligheden i Ordvalget maa betyde et eller andet. Jeg vil gerne vide, hvad det betyder. For os er det aldeles afgørende i Forbindelse med Ændringsforslaget til § 1, at vi er fuldstændig klar over, hvad dette Ord „forskudsvis“ i denne Forbindelse og paa Baggrund af den nuværende Lov betyder. Muligvis betyder det ikke noget. I saa Fald har den højtærede Minister maaske endnu et Spørgsmaal at stille sine Embedsmænd med Hensyn til Konciperingen af Loven, for det havde vel været det rigtigste, at Lovforslaget allerede ved første Behandling havde været konciperet paa en saadan Maade, at det ikke havde været nødvendigt at køre frem og tilbage med Ændringsforslag her.

Chr. Christiansen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde de af den højtærede Minister foreslaaede Ændringer.

Til Ændringsforslaget til § 2 ønsker jeg blot at sige, at herved har man ført Ordlyden af denne Bestemmelse tilbage til den gældende Bestemmelse, som blev indført i Loven af 21. Marts 1930, og det var det, vi ønskede.

Undervisningsministeren (Hartling):

Nogen længere Drøftelse af det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller først omtalte, er der vist ikke Anledning til. Jeg har sagt under første Behandling, at da jeg skulde overveje at stille disse Ændringsforslag til Radiospredningsloven, fandt jeg i Overensstemmelse med, hvad der forelaa ved Det kongelige Teater, at det var en naturlig Ting at foreslaa de samme Regler for Rigsdagens Repræsentation her. Det har aldrig været noget Principspørgsmaal for mig, som jeg ogsaa bemærkede under første Behandling, og vi har jo andre

Steder her paa Rigsdagen, f. Eks. i Grønlandsudvalget, den anden Ordning. Da man saa fra mange Sider her i Tinget ønskede den omtalte Ændring, som altsaa ikke for mig betød noget principielt, gik jeg ind paa at stille dette Ændringsforslag. Andet er der ikke at sige derom. Der ligger ingen usaglige Grunde bag, og man kan strides med gode Grunde fra begge Sider om, hvad der er det bedste.

Med Hensyn til den Ændring, der er foreslaaet til § 1, er det en rent teknisk Ændring, der efter hvad jeg kan se, og hvad jeg ved, ikke forandrer den hidtil værende Praksis, idet det vist altid har været saadan, at de Beløb, der her er Tale om, forskudsvis, som det hedder, afholdes, og derefter kommer man saa til Finansudvalget. Jeg har i det hele taget Indtryk af, at Ordningen kun tilsigter en Klaring af Forholdet og en Fastslaaen af, hvad der hidtil har været Praksis. Naar jeg er blevet nødt til at stille de foreliggende Ændringsforslag, er det — det maa jeg ærligt tilstaa — fordi vi havde overset, at der var visse Punkter i Forholdet til Ministeriet for offentlige Arbejder, der trængte til Ændringer. Det er det, de stillede Ændringsforslag gaar ud paa, og derfor kan jeg anbefale dem.

Aksel Møller: Det er naturligvis til Beroligelse for mig, at den højtærede Minister erklærer, at der ikke i den nu foreslaaede Ændring, der indfører Ordet „forskudsvis“ med Hensyn til Ministerens Bemyndigelse til at afholde de forbundne Udgifter, ligger noget Ønske om at komme uden om eller forandre den hidtil gældende Praksis. Men i saa Fald er Ordet forkert, og det er urimeligt at sætte det ind. I den nuværende Lov siges det, at Ministeren er bemyndiget til at afholde de hermed forbundne Udgifter. Herved kunde det have sin Forbliven, saa var der ingen Forandring sket, men naar man siger „forskudsvis“, betyder det, at Ministeren kan afholde disse Udgifter uden at behøve at indhente Finansudvalgets Tilslutning, før Udgiften er afholdt, og det er en Ændring i Praksis.

Hvis den højtærede Minister altsaa mener, at man ikke skal ændre den gældende Praksis, skal man ikke ændre Lovforslaget, som den højtærede Minister har foreslaaet, og derfor vil jeg, da jeg synes, at Sagen trænger til nærmere Oplysning i et Udvalg, foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg til Behandling, saaledes at vi kan blive klar over, hvad der egentlig ligger bag Indførelsen af Ordet „forskudsvis“ i det paagældende Ændringsforslag.